

סדר הדלקת נר חנוכה - ע"מ

לְשֵׁם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, ברחילו ורחימו ורחימו ורחילו, ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, הגה אנחנו באים לקיים מצות הדלקת נרות חנכה כמו שתקנו רבותינו וזכרונם לברכה עם כל המצות הכלולות בה, לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אלהינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אלהינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בערב ראשון מוסיפים ברכה זו

בָּרוּךְ אַתָּה יי אלהינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֲחִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

אחר ההדלקה אומר

הַנְּרוֹת הִלָּלוּ אֲנַחְנוּ מְדַלִּיקִין עַל הַנְּסִים וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּסְפָּאוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ, עַל יְדֵי בְּחִיָּד הַקְּדוֹשִׁים, וְכָל שְׂמוֹנַת יָמֵי חֲנֻכָּה, הַנְּרוֹת הִלָּלוּ קִדְּשׁ, וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֱלֹא לְרֵאוֹתָם בְּלִבָּהּ, כִּדִּי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ וְנִסְפָּאוֹתֶיךָ וַיְשׁוּעָתֶךָ:

מגולה לשמירה לומר כל לילה אחר הדלקת נר חנוכה זו פעמים ויהי נועם, ומזמור יושב בסתר ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

יֵשֵׁב בסתר עליון בצל שדי ותלונן: אמר לוי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסד לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצודך אלה ורכבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה

ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על פנים ישאונך פן תגוף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותגין: כי כי חשק ואפלטוהו אשגבחו כי ידע שמיו: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

חתום שם המחבר בראשי החרוזים "מרדכי חזק"

מ עוז צור ישועתי לך נאה לשבת, תבון בית תפלתי ושם תודה נזבח, לעת תבין מטבח מצר המנבח, או אגמור בשר מזמור חנכת המנבח:

ך עזת שבעה נפשי בגון כחי בלה, חיי מדרו בקושי בשעבוד מלכות עגלה, ובדרו הגדולה הוציא את הסגלה, חיל פרעה וכל זרעו ידרו כאבן במצולה:

ך ביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי, וכא נוגש והגלני, כי זרים עבדתי, ויין רעל מסכתי במעט שעברתי, קץ בכל, זרפבל, לקח שבעים נושעתי:

ך רות קומת פרוש בקש אנני בן המדתא, ונהיתה לו לפח ולמוקש למוקש ונאותו נשבתה, ראש ימיני נשאתי, ואויב שמו מחיתי, רב בגיו וקנניו על העץ תליתי:

י ונים נקבצו עלי אזי בימי חשמנים, ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל חשמנים, ומנותר קנקנים נעשה גם לשושנים, בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים:

ך חשוף ורוע קדשך וקרב קץ תישועה, נקם נקמת דם עבדיך מאמה תרשעה, כי ארכה לנו תשעה, ואין קץ לימי הרעה, דחה אדמון בצל צלמון הקם לנו רועה שבעה: